

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central – M. Țurcan,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru,

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Iuliana Oprea
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Igor Lazăr,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Igor Lazăr împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al MAI cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea în funcția anterioară deținută și acordarea concediului pentru îngrijirea copilului,

împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Igor Lazăr, s-a menținut hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

constată:

La 07 aprilie 2017 Igor Lazăr s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, reorganizat în Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI cu privire la anularea ordinului nr.9ef din 23 ianuarie 2017 „Cu privire la sancționarea disciplinară a specialistului superior al SAÎ a SSE Nisporeni a DSE Ungheni, maior al s/s Igor Lazăr”, restabilirea în funcția anterioară deținută și acordarea concediului pentru îngrijirea copilului cu vârsta de 3 la 6 ani. (f.d. 3-5, 28)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin ordinul nr.9ef din 23 ianuarie 2017 Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale l-a concediat din funcția de specialist superior al SAÎ Nisporeni a DSE Ungheni. La baza ordinului de concediere a fost pus art.86, lit. h) Codul muncii și anume absența repetată fără motive întemeiate de la serviciu timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă. Reclamantul a menționat că ordinul de concediere este ilegal și pasibil anulării, deoarece la 23 noiembrie 2016 a remis în adresa angajatorului raportul prin care a solicitat acordarea concediului suplimentar neplătit pentru

îngrijirea copilului cu vârsta de 3 la 6 ani. Angajatorul i-a comunicat verbal că nu vor fi careva probleme în acordarea concediului dat. Astfel, el nu a ieșit la serviciu și a rămas să îngrijească copilul. Neprimind nici un ordin în scris privind acordarea concediului neplătit pentru îngrijirea copilului cu vârsta de 3 la 6 ani, s-a adresat la pârât cu solicitarea furnizării informației despre ordinul dat, însă nu a primit răspuns. La 18 ianuarie 2017, pentru a primi informația dată, s-a adresat cu interpelare la SAÎI AS SE, de unde a primit răspuns, în care era indicat că nu i s-a acordat concediu neplătit pentru îngrijirea copilului. Reclamantul a mai specificat că ordinul de concediere din motivul lipsei de la serviciu este emis incorect, ori, angajatorul cunoștea cu certitudine că el se află în concediu neplătit pentru îngrijirea copilului. Mai mult ca atât, în ordinul nr.9ef din 23 ianuarie 2017 nu este indicat termenul și organul unde ar putea contesta ordinul dat.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Lazăr. (f.d. 57, 62-65)

Prin decizia din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Igor Lazăr, menținută hotărârea din 04 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central. (f.d. 86, 87-93)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 03 aprilie 2018 Igor Lazăr a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești. (f.d.97-98)

În motivarea recursului avocatul recurentului indică, că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

La 19 iunie 2018 Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al MAI a depus referință, solicitând ca cererea de recurs declarată de Igor Lazăr să fie respinsă și menținută decizia Curții de Apel Chișinău, ca fiind una legală și corectă. (f.d.104-105)

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 februarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 16 martie 2018, recursul declarat de Igor Lazăr la 04 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Igor Lazăr, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Igor Lazăr indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către Igor Lazăr asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Igor Lazăr și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Igor Lazăr inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin.(1), (2), 433 lit. a), 440 alin.(1), (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către de Igor Lazăr, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iuliana Oprea

Victor Burduh